

Flertallets indstilling blev vedtaget af Folketinget med 110 stemmer mod 20 (Folketingets forhandlinger 1980–81, sp. 2270).

(4). Et medlem, der ved dom af 29/10-1982 var fundet skyldig i overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 2, og straffet med en bøde på 63.700 kr. med forvandlingsstraf af hæfte i 20 dage.

Udvalget til Valgs Prøvelse afgav betænkning den 7/12-1982 (Folketingstidende 1982–83, tillæg B, sp. 707).

I betænkningen udtalte et *flertal*, at det ikke fandt, at den pågældende havde mistet sin valgbarhed, og at det derfor *ikke* gjorde *indstilling om fortabelse* af mandatet.

Et flertal inden for det ovennævnte flertal udtalte yderligere for sit vedkommende følgende:

»Det må af hensyn til det politiske livs sundhed anses for vigtigt, at Folketingets medlemmer udviser stor korrekthed med hensyn til deres økonomiske forhold, ikke mindst deres økonomiske forpligtelser over for samfundet.

Det må derfor også betragtes med stor alvor, at et medlem – selv om der ikke foreligger forsæt – er dømt for ved grov uagtsomhed at have overtrådt skattekontrolloven og er straffet med en bøde på 63.700 kr.

På denne baggrund har det her nævnte flertal nøje overvejet og vurderet den foreliggende sag og er herefter kommet til den opfattelse, at der dog i den konkrete sag foreligger sådanne momenter, at man ud fra en samlet vurdering af den begåede handling ikke mener, at denne bør føre til en værdighedsfortabelse som medlem af Tinget.

Flertallet gør derfor ikke indstilling om NN's fortabelse af valgbarhed.«

Et *mindretal* indstillede derimod, at den pågældendes mandat bortfaldt som følge af, at han havde mistet sin valgbarhed, idet han efter mindretallets opfattelse havde gjort sig skyldig i en handling, der i almindeligt omdømme gjorde ham uværdig til at være medlem af Folketinget. Mindretallet begrundede sin indstilling således:

»Det er nødvendigt for det politiske livs sundhed, at de enkelte folketingsmedlemmer udviser stor påpasselighed og hæderlighed med hensyn til deres personlige økonomiske forhold. Dette gælder ikke mindst ved økonomiske forpligtelser over for samfundet.

Vedrørende det konkrete tilfælde bør specielt fremhæves, at Folketingets medlemmer må udvise stor korrekthed for ikke at afsvække befolkningens respekt for vor skattelovgivning.

Efter en samlet, konkret vurdering af den begåede handling har NN tilsidesat de krav, man bør stille til et folketingsmedlem med hensyn til at efterleve de af Folketinget vedtagne lovbestemmelser.«

Mindretallets indstilling kom til behandling i Tinget den 14/12-1982 (Folketingets forhandlinger 1982–83, sp. 3245), hvor den – uden at nogen forud havde ønsket ordet – *forkastedes*, idet 36 stemte for, 122 imod, mens 6 hverken stemte for eller imod.

(5). Et medlem, der ved højesteretsdom af 22/6-1983 for overtrædelse af straffeloven, skattekontrolloven og kildeskatteloven blev idømt 3 års fængsel og en tillægsbøde på 1.000.000 kr. (med forvandlingsstraf af fængsel i 6 måneder). Herudover blev retten til at udøve advokatvirksomhed frakendt den pågældende indtil videre, hvortil kom, at den pågældende blev dømt til at efterbetale skat med 941.029 kr.

I betænkning og indstilling af 28/6-1983 fra *Udvalget* til Valgs Prøvelse (Folketingstidende 1982–83, tillæg B, sp. 2895) udtalte et *flertal* bl.a.:

»Det må af hensyn til hele det politiske omdømme anses for vigtigt, at Folketingets medlemmer udviser stor hæderlighed og påpasselighed i deres økonomiske forhold, ikke mindst med hensyn til deres økonomiske forpligtelser over for samfundet, og at de ikke ved deres handlinger svækker befolkningens vilje til at overholde gældende lovbestemmelser.

Det må derfor betragtes med megen alvor, at et medlem er fundet skyldig i forsætlig overtrædelse af flere bestemmelser i såvel skattelovgivningen som i straffeloven, hvor også straffelo-